

ladte til Brug for Personer der staar i fast Tjenesteforhold til Ejeren eller til Brug for Personer, der med Ejeren har indgaaet skriftlig fast Arbejdskontrakt om Arbejdsydelser, der omfatter en væsentlig Del af deres Arbejdsevne. Opstaar der i det enkelte Tilfælde Tvistighed om, hvorvidt en Ejendom eller et Brugsforhold falder ind under Lovens Regler eller ej, afgøres Spørgsmaalet af Amtet under Appel til Landbrugsministeriet.

§ 11.

Vedtagelser mellem Ejer og Bruger, hvorefter denne sidste paa Forhaand fra skriver sig nogen ham ifølge nærværende Lov tilkommende Rettighed eller hvorved nærværende Lovs Regler søges omgaaede, er ugyldige.

§ 12.

Denne Lov træder i Stedet for §§ 2—10 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 om Fæste-, Leje- og Tjenestehuse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag er enslydende med det i Fæstekommissionens Betænk-S. 167 ff. fremsatte Lovforslag, der er tiltraadt af alle Kommissionens Medlemmer.

Lovforslaget, der er bestemt til at træde i Stedet for Bestemmelserne i §§ 2—10 i Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 om Fæste-, Leje- og Tjenestehuse, skal komme til Anvendelse paa alle Huse, der anvendes til Husmandsbrug; dog undtages Huse, der er overladte til Brug for Personer, som staar i fast Tjenesteforhold til Ejeren, eller til Brug for Personer, der med Ejeren har indgaaet skriftlig, fast Arbejdskontrakt om Arbejdsydelser, der omfatter en væsentlig Del af deres Arbejdsevne (§ 10).

Lovforslaget er i det væsentlige en Gentagelse af Bestemmelserne i Loven af 23. Maj 1902 §§ 2—10. Dog har Fæstekommissionen fundet det rigtigst at omredigere en Del af disse Bestemmelser, da det fra flere Sider indenfor Kommissionen blev fremhævet, at Teksten i Loven af 23. Maj 1902 ikke er tilstrækkelig klar og tilgængelig for Menigmand. Kommissionen har endvidere foreslaaet følgende nye Bestemmelser og Ændringer i Loven af 1902:

1) I § 2 bestemmes det, at Husmands-

brug med et Tilliggende af mindst 1 Td. Land, ikke uden Landbrugsministeriets Samtykke maa gives i Brug paa anden Maade end i Livsfæste eller i Leje paa en Aarrække af mindst 8 Aar. Lejemaalet skal anses fornyet, saafremt det ikke opsiges til Ophør inden 1 Aar før Kontraktens Udløb. Brugeren skal fra sin Side altid have Ret til at opsiges Forholdet med 1 Aars Varsel til en 1. April.

2) Ved § 4 udvides Brugeren Adgang til Erstatning for udførte Forbedringer, idet efternævnte Bestemmelser i Loven af 23. Maj 1902 er udeladte:

a) Bestemmelsen om, at der ved Erstatningsberegningen skal tages Hensyn til den Fordel, Brugeren siden Forbedringens Iværksættelse har høstet af denne;

b) Bestemmelsen om, at Retten til Erstatning for større Forbedringer bortfalder efter 30 Aars Forløb;

c) Bestemmelsen om, at Brugeren, som Betingelse for at kunne opnaa Erstatning, forinden Arbejdet paabegyndes, skal have gjort Anmeldelse derom til Ejeren, og at Brugeren ved Brugsforholdets Ophør skal drage Omsorg for, at Ejendommen overleveres ved Synsforretning.